

Új fejezet kezdődhet a két régió között

A két nép egy hétig ismerkedhetett egymás kultúrájával – sikerrel.

RÁKOS ILDIKÓ

Rankweil/Bregenz (Ausztria, Vorarlberg) (HBN) – Vorarlberg kis tartomány, 2600 négyzetkilométer területtel és 336 ezer lakossal. Igazi nagysága Ausztria legnyugatibb tartományának sokrétűségében rejlik, a Bodeni-tó szelíd lejtésű partjától a Szilvretta impozáns csúcsáig és gleccserjéig. Az ember és a táj harmóniája egy akkordként hangzik, amely a sík vidék és az erdővel borított szelíd dombok meghitt andantéjától a fenséges hegyek fortissimójáig terjed. Itt még a lélek is kedvére vándorolhat, távol a tömegturizmusától, a háborítatlan természetben. A nyár tele van szelíd ritmusokkal az ünnepi játékok és az Alpok, a széllovaglás és a hegemásház, a gyerekek öröme és a sportlémények között.

A tartományt többek között így ajánlják az érdeklődők figyelmébe. S minderről személyes élményt gyűjthetett az a 120 hajdú-bihari, aki május közepén egy hétre vendége lehetett Vorarlbergnek. Tízéves jubileumot ünnepeltek együtt a két régió fiataljai, annak a kapcsolatnak az évfordulóját, amely eddig kulturális alapokra épült. A most együtt töltött napok reményt teremtenek új kapcsolatokra és új területek kölcsönös meghódítására.

Siker mindenütt

Rankweil – a tartomány fővárosától, Bregenztól alig harminc kilométerre fekszik – adott ott-hont megyénk népművészeinek szílistáinak. Magyarország és ezen belül a megye ősi múltját, kultúráját reprezentáló népművészek munkáiból nyílt kiállítást nagy érdeklődés kísérte. A jellegzetesen magyar vonások fába faragva, a keskeny börcsfokokból font lószerszámok és falidíszek emrefelé éppoly kuriózumnak számítottak, mint a szúrártétes terítők, a szalmából font magyar koronaékszerek és az aprólékos kézi munkát igénylő hímzett terítők, párnahuzatok, valamint a fekete kerámia. Művészeink a helyszínen is bemutatót tartottak tudományukról.

A hagyományok, a szokások élő bemutatója sem maradt el. S mivel több településen is megfordult a tartományban a kulturális delegáció, a buszban mindig ott voltak a magyar népviseleti ruhák, a citerák, a fúvós hangszerek és a tárogatók. Percek alatt beöltöztek a Hortobágyi Medosz néptanegyüttes leányai és fiai, s perdültek táncra, ha kellett, a tartományi székházban, utcán, téren, kultúrházban egyaránt. A berettyóújfalui ifjúsági fúvószekerenak a nyitóesten meghódította az osztrák emberek szívét, s bármerre jártak, vastappsal honorálták kedves muzsikájakat. Sikerük bizonyítéka, hogy ismét meghívást kaptak az ottani kulturális rendezvényre. A furta citerazenekar, a hajdúnánási gimnázium ifjúsági kórusa is gazdag élménnyel és sikerrel térhetett haza. S míg ezek a programok elsősorban a felnőtteknek száltak, addig a Vojtina bábszínház egy nap alatt három fellépésen is német nyelven elevenítette fel a meseirodalom legszebb történeteit, közel hatszáz osztrák kisgyermek előtt.

A feszes és fárasztó napi programok, a fellépések és az osztrák együttesekkel való közös próbák között felüdülést jelentett egy-egy városnézés és hajókirándulás.

A tartományi székház aulájában táncol a Hortobágy táncegyüttes

Fotó: Rákos Ildikó

Hajón négy országban

Ez utóbbi örök élmény a delegáció számára. A Bodeni-tavon másfél órát ringatott bennünket a Bregenz nevű hajó, s egyszerre három újabb országban tettünk látogatást: A Svájc, Liechtenstein, Németország és Ausztria meetingpontjában fekvő tó igen kedvelt kirándulóhely. Bennünket is érint a Bodeni-tó vidéke. A kalandozó magyarok ezen a tájon barangolva jutottak el a közeli Sankt Gallenbe, a mai Svájc területére. A tó látványa mellett óriási élményt jelentett az alföldi embernek a 2000-3000 méter magas hegyek hősipkás csúcsa. Erre a tóra építették azt a hatalmas színpadot, ahol a bregenzi ünnepi játékokat rendezik. A világ legnagyobb vízi színpadaként tartják számon, s az ünnepi játékokra a világ számos tájáról odafigyelnek. Megtudtuk azt is, hogy a nyár zenei ünnepéhez olyan rendezvények is hozzájárulnak, mint a bregenzi tavasz mellett a montafoni nyári koncertek vagy a Szent Gerold-i apátság zenei napjai. Az ősnémet hagyományok ápolása e vidéken éppoly magától értetődő, mint ünnepi alkalmakkor a népviseletek használata a különböző völgyekben. A tartomány kétezres éves történetét az idelátogató két nagy múzeumban és közel húsz kis helyi múzeumban ismerheti meg.

De térjünk vissza a hajókirándulás élményeire. Alig néhány méterre hajókatunk el a Németországhoz tartozó szigetváros, Lindau partjaitól. Idegenvezetőink elmondták, hogy a 42 hektáros, 27 ezer lakosú település érdekessége, hogy Németországal egy 156 méter hosszú híd és egy vasúti pálya köti össze.

Szeptemberben ismét együtt

Nagy Attila tárogatóművész, hangszerkészítő a feldkirchi Schattenburg teljesen ép várfalai között játszott kuruc hangzású nótákat tárogatóin. A hangszerkészítés titkaiba is beavatta vendéglátóit, s hogy értő mestere a hangszernek, azt mi sem bizonyítja jobban, minthogy többet meghívást kapott, hogy restaurálja, újítsa fel az ottani barokk hangszereket. A mieink mellett élményt jelentett a szomszéd nép, s e távoli tartomány

Vélemények

A kulturális delegációnak tagja volt hat hajdú-bihari polgármester, akiket az utolsó este kérdeztem élményeikről.

Veres Ferenc, Balmazújváros: – Rendkívül nagy szervezettséget, céltudatosságot, türelmet és bizalmat tapasztaltam. Örülök annak, hogy gazdasági kapcsolatainkban is élenkűlcs várható, s amiben mi érdekeltek vagyunk, a Herbária Vállalat gyógynövény-értékesítése. É téren piacbővülés várható, és figyelmükbe ajánlottam a mi fűvősegősősünket is. Szót váltottunk arról is, hogy valamelyik kis településel közvetlen kapcsolatot veszünk fel.

Dani Imre, Körösszegapáti: – Ami nagyon meglepett, hogy itt nem látni rohanó embert. Névjegykarttyát sokat cseréltünk, és szeptemberben Apáti is szívesen látna vorarlbergi csoportot. Osztrák vadászok érdeklődésével is találkozott. S meggyőződésem, hogy a két régió kapcsolata – annak ellenére, hogy 1300 kilométer van köztünk – még sokat rejt magában. Kis lépésekre lehet építkezni, a folklór és a kultúra után a gazdaságot is ápolni kell.

Korcsmáros Sándor, Nádudvar:
– Ausztria legszebb tájait ismer-
hettük meg. Megfogott a környez-
tet rendje, tisztasága, az emberek
nyugodtsága, s ez példaértékű.
Jó lenne, ha minél több magyar
látogatna el Vorarlbergbe, s az
itt töltött idő minden bizonnyal
szemléletalakító, -formáló lehet.
Nádudvar érdekelt egy szenny-
víztelep létesítésében, s viszony-

Kigyós József, Hajdúszoboszló:
– Mint a megyei önkormányzat
településfejlesztési és kommu-
nális biztonságának elnöke, va-
lamint a főváros polgármes-
tere elsősorban a turizmusban
rejlő lehetőségek után érdeklőd-
tem. Miután nekünk is van repü-
lőterünk és Debrecennek is, kis
és nagy gépeket egyaránt fogad-
hatna a régió, az idegenforgalom
ezáltal fejlődhetne tovább. Ko-
moly érdeklődés mutatkozott ve-
gyes vállalatok létrehozására és
a mezőgazdasági termékek fel-
dolgozására, azok harmadik or-
szágba való továbbítására. Az
őszi találkozáson a most elkezd-
ett tárgyalásokat tovább foly-
tatjuk. Vorarlbergben úgy tapasztal-
tam, hogy nemcsak a magyar
kultúrának volt sikere, hanem a
gasztronómiának is.

Szeifert Ferenc, Berettyóújfalun:
– Kiemelkedő volt, hogy kulturális csoportjainkat mindenhol szeretettel fogadták. Külön öröm számomra, hogy fűvösainknak szép sikere volt. Gazdasági téren sok impulzust szereztem, hiszen a helyi polgármesterekkel való tárgyalás mellett a Voralbergi Gazdasági Kamara elnökségével is megbeszélést folytattunk, s a környék nagyüzemeit is meglátogattuk. A Rauch gyümölcslégyártó üzem remélhetőleg egy leányvállalatot hoz létre Hajdú-Biharban, hisz nálunk minden olyan gyümölcs megtalálható, melyre a gyártó üzem épül. Személyes ismeretség révén néhány kisebb üzembem is jártam, így például a Qikóban, amely kiemelkedő csomagolástechnikájáról híres. Szeptemberig konkrét projekteket kell készíteni a konkrét munkákhoz.

Katona Gyula, Nyíracspád: – Célszerűen, okosan dolgoznak, s nem véletlen, hogy a piacgazdaságnak itt olyan hagyományai vannak, amivel mi még csak ismerkedünk, s amelyeket jó lenne átvenni. A minőségre törekvés, a kulturált vendéglátás és ellátás mind olyan kelléke egy régió, egy nép felemelkedésének, amelyet Magyarország keleti részén is meg kell ismertetni. Szívesen látnék Nyíracspádon is az ittenihez hasonló gondolkodású embert s vállalkozói tevékenységet.